

Техніка накладання найбільш поширених пов' язок

Десмургія

вчення про пов'язки, їх види, способи накладання та показання до їх застосування.

Пов'язка

комплекс заходів, які використовують для захисту ран, патологічно зміненої шкіри від дії різних факторів зовнішнього середовища.

Значення пов'язок

- запобігають забрудненню рани;
- сприяють зупинці кровотечі та очищенні рани від гною;
- утримують ліки в рані;
- створюють спокій та нерухомість ушкодженої ділянки тіла.

Типи пов'язок за призначенням

- **захисні** (для захисту рани від зовнішнього забруднення);
- **закріплюючі** (для закріплення перев'язочного матеріалу на рані);
- **тиснучі, гемостатичні** (для спинення кровотечі);
- **іммобілізуючі** (для фіксації ушкодженої частини тіла з метою транспортування або лікування);
- **коригуючі** (для виправлення неправильного положення частини тіла).

Види пов'язок

- **жорсткі (жорсткі):**
 - шинні:
 - а) прості (фіксаційні, транспортні);
 - б) лікувальні (апарати для витягання);
 - тверднучі:
 - а) крохмальні;
 - б) клейові;
 - в) гіпсові.

Види пов'язок (продовження)

● м'які

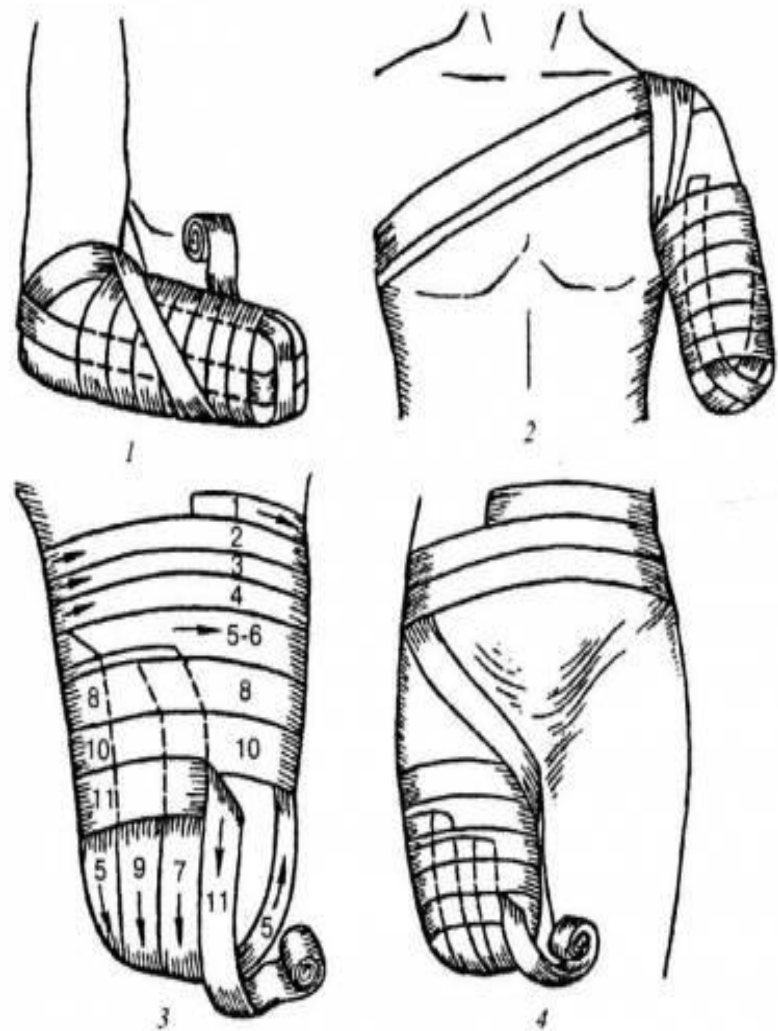
- бинтові;
- клейові: синтетичний клей (клеол, колодій, клей БФ-6, ліфузоль тощо), лейкопластир;
- косинкові;
- пращоподібні;
- контурні: а) стандартні контури (суспензорій, бинт РЕТЕЛАСТ, бандаж тощо); б) індивідуальні контурні (виготовляють за необхідності).

Бинтові пов'язки

Бинтові пов'язки призначені для закріплення перев'язного матеріалу або забезпечення іммобілізації опорно-рухового апарату.

Вузькі бинти використовують для накладання пов'язок на пальці й кисті, широкі — для бинтування живота, таза, груднини тощо (мал. 21).

Еластичні тканинні бинти використовують переважно у травматології і спортивній медицині.

Мал. 21. Бинтові пов'язки:

1 — пов'язка, що повертається, на передпліччі; 2 — пов'язка колосоподібна; 3, 4 — ті самі пов'язки на куклі стегна

Клейові пов'язки

застосовують для захисту відкритих ушкоджень і поверхнево розташованих запальних процесів. Клейові пов'язки забезпечують утримання перев'язного матеріалу на рані (вільні кінці пов'язки фіксують на шкірі пацієнта за допомогою клеолу чи колодію) (мал. 22).

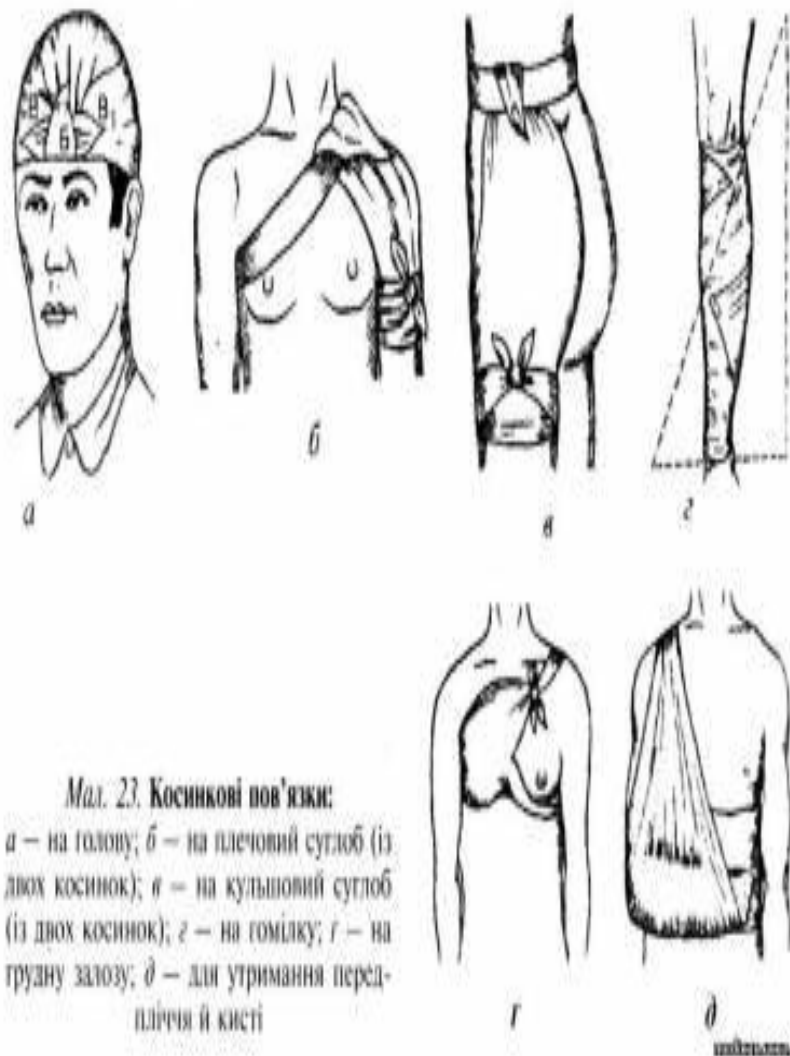

Мал. 22. Клейові пов'язки:
а – клеолна; б – лейкопластирна

Косинкові пов'язки

«Косинка" - шматок тканини трикутної форми, отриманий унаслідок розрізання по діагоналі тканинного квадрата.

Косинка як засіб фіксації перев'язного матеріалу не забезпечує його щільного прилягання до тканини тіла, проте є дуже зручною в разі надання першої допомоги (мал. 23).

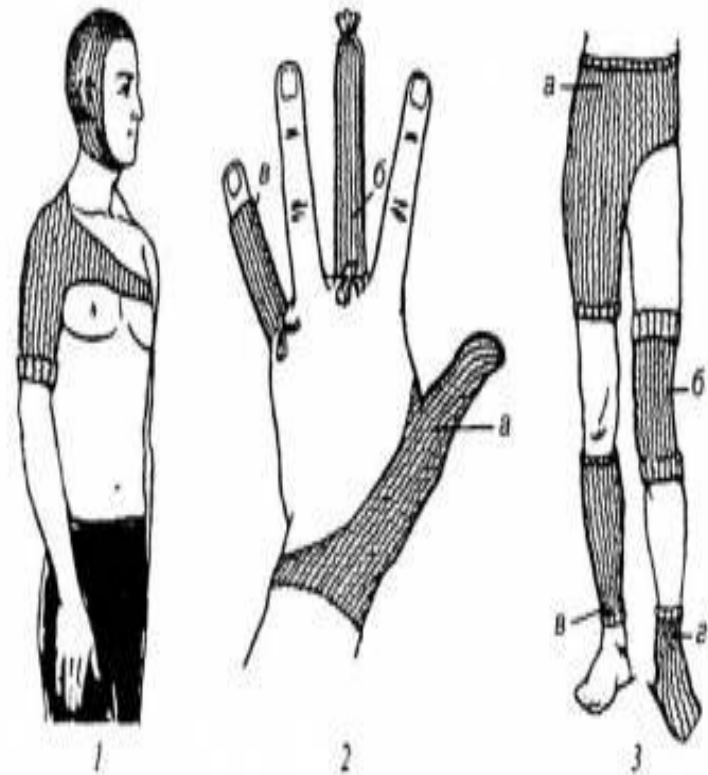

Мал. 23. Косинкові пов'язки:

а – на голову; б – на плечовий суглоб (із двох косинок); в – на кульшовий суглоб (із двох косинок); г – на гомілку; д – на грудну залозу; е – для утримання передпліччя й кисті

Еластичні сітчасто-трубчасті бинти

- РЕТЕЛАСТ виготовляють з гуми, оплетеної бавовняною ниткою. Цю сітку виготовляють у вигляді панчохи (завдовжки від 5 до 20 м). Вона буває семи розмірів (від 0 до 6) і використовують її для фіксації перев'язного матеріалу на будь-якій ділянці тіла (мал. 27).

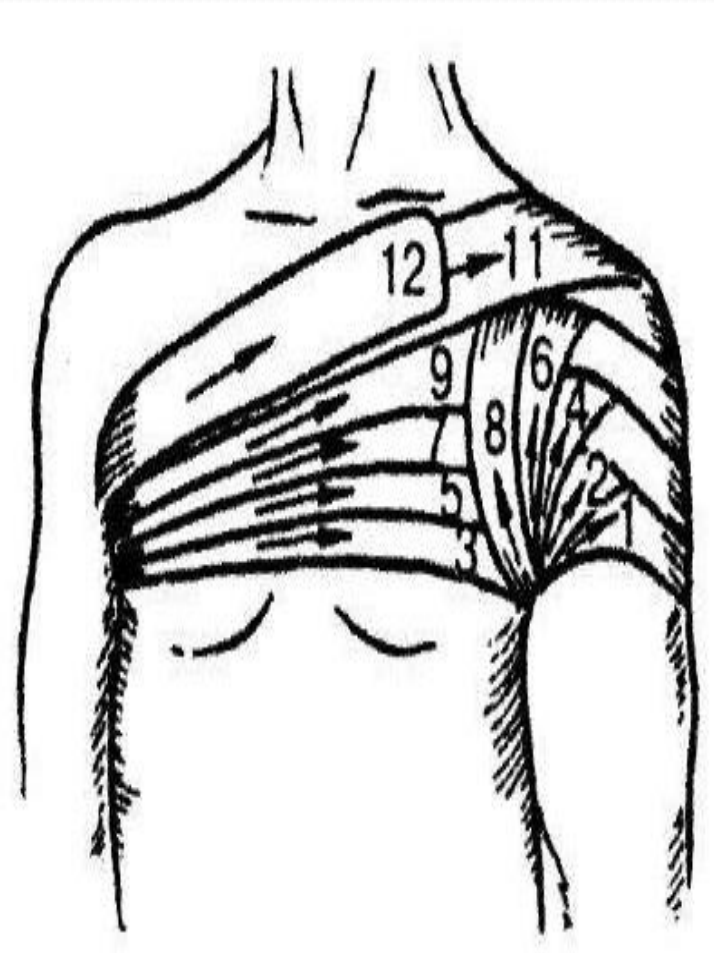
Мал. 27. Сітчасто-трубчасті пов'язки:
1 – на голову і плечовий суглоб; 2 – на пальці кисті: а – I палець, б – III палець, в – V палець;
3 – на живіт, пахвинну ділянку і стегно (а), колінний суглоб (б), гомілку (в) і стопу (г)

Вимоги до накладеної пов'язки

- Пов'язка має міцно фіксувати ушкоджену ділянку до наступної перев'язки (зазвичай не менше ніж 1 добу).
- Пов'язка має бути накладена щільно, але не туго, і не спричинювати незручності хворому.
- Пов'язка має лежати рівно, без зморшок.
- Пов'язка має рівномірно тиснути на відповідну частину тіла і не крутитися, не зісковзувати або заважати рухам.
- Вузол кінців зав'язки слід зав'язувати подалі від ушкодженої частини тіла, щоб він не заважав рухам.

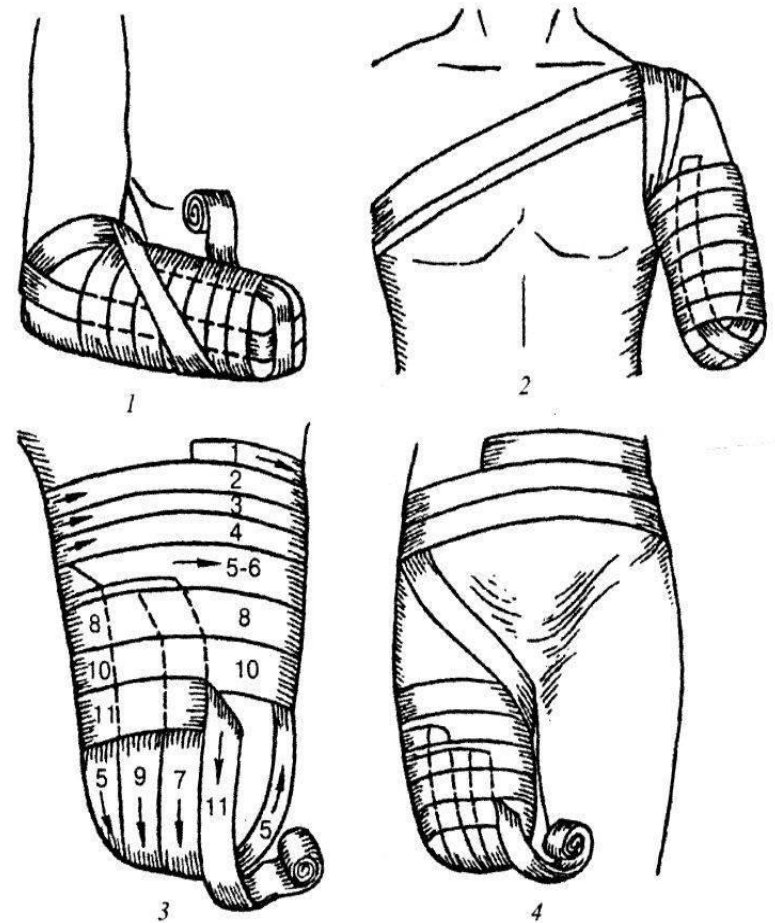
Колосоподібна пов'язка на кінцівках

- Колосоподібна пов'язка дещо нагадує вісімкоподібну з тією різницею, що наступні тури бинта частково прикривають попередні і перехрещуються по одній лінії. Місця застосування: плечовий суглоб, надпліччя, пахвинна ділянка, кульшовий суглоб та інші важкодоступні ділянки, де внаслідок нерівномірної форми поверхні тіла або можливих рухів пов'язку важко утримати.

Поворотна пов'язка

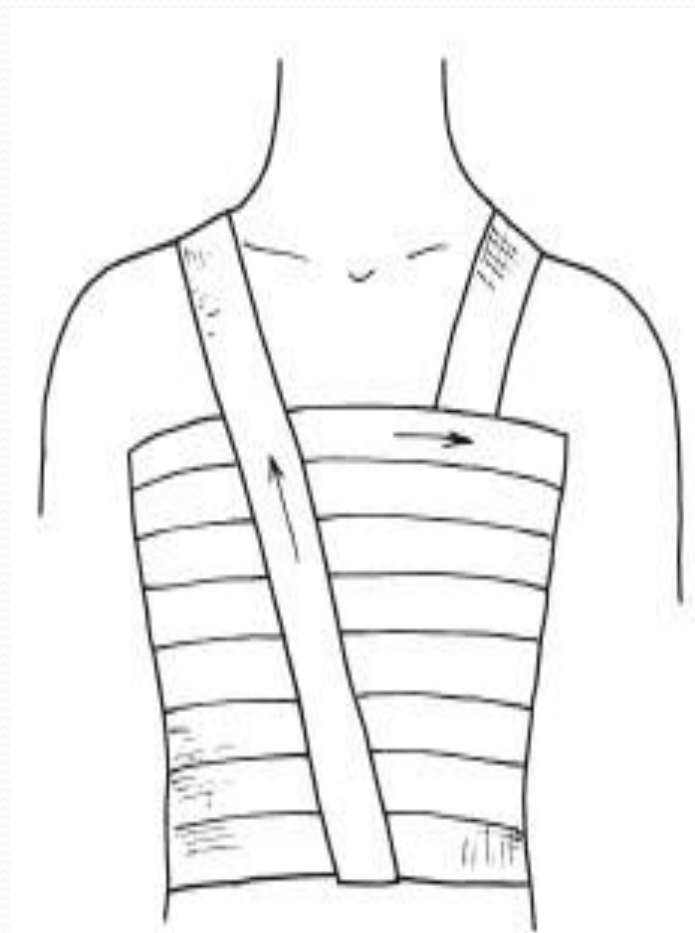
Поворотну пов'язку накладають на куксу після ампутації кисті або стопи. Розпочинають з двох-трьох колових обертів бинта з наступним відхиленням його турів перпендикулярно до колового руху. Пов'язка легко сповзає, тому для її утримання додають чохол з тасьмою або шкірою змащують клеолом.

Мал. 21. Бинтові пов'язки:
1 — пов'язка, що повертається, на передпліччі; 2 — пов'язка колосоподібна;
3, 4 — ті самі пов'язки на куксі стегна

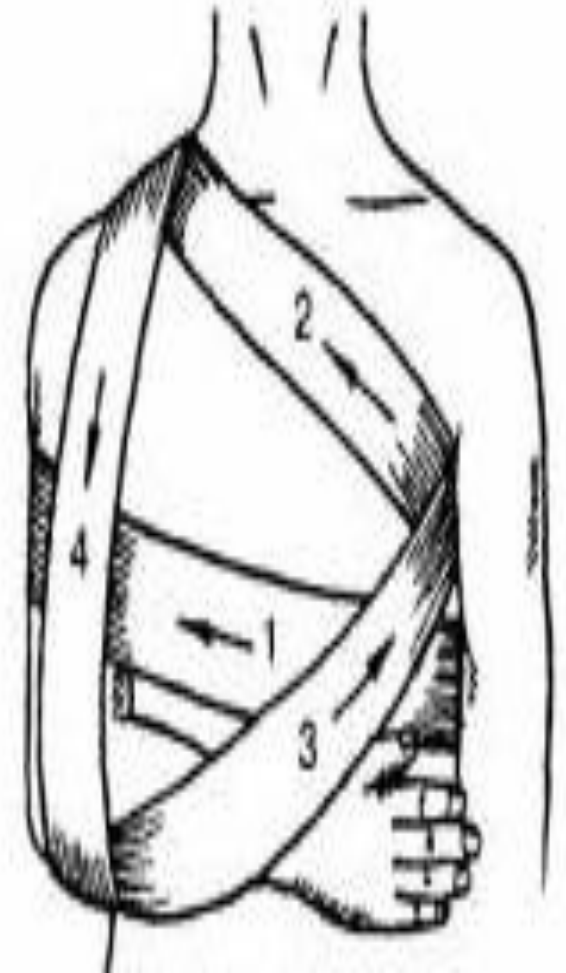
Спіральна пов'язка

- Пов'язки на ділянку живота застосовують досить часто у зв'язку з різноманітною патологією з боку органів черевної порожнини і надто поширеним оперативним лікуванням. Цілком задовільні наслідки дає добре і правильно накладена лейкопластирна або спіральна бинтова пов'язка на живіт.

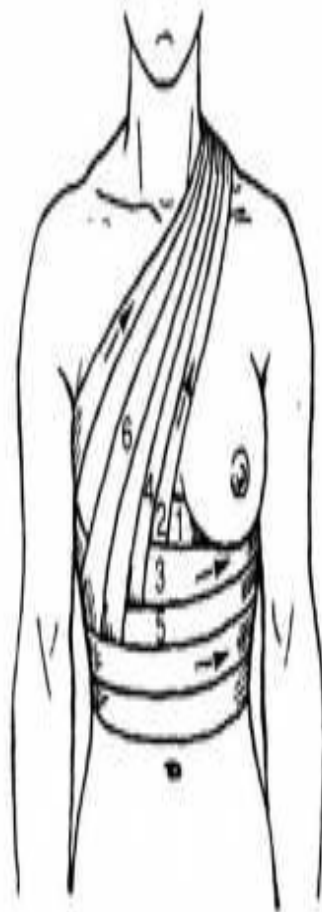
Пов'язка Дезо

- Пов'язка Дезо – це пов'язка, яка знерухомлює певну частину тіла. Її застосовують при неважких переломах ключиці або плечової кістки, вправлення вивихнутого плеча, фіксації руки в період реабілітації після деяких операцій на руці або кістки руки. Дезо – пов'язка, яка накладається в кілька основних етапів. Перший такий етап полягає в прибинтовуванні плеча пацієнта до тулуба. Цього досягається шляхом накладення кругових і спіральних ходів. Далі, друга частина пов'язки Дезо полягає у виведенні бинта з пахвової області на надпліччя хворої сторони по поверхні грудей. Далі бинт ведуть вертикально вниз до ліктя. Підхопивши лікоть цим бинтом, ведуть знову до здорової сторони, охоплюючи їм пахвову западину здорової сторони – лікоть обходять спереду і назад і ведуть в пахвову зону здорової сторони. Потім всі ці дії повторюються.

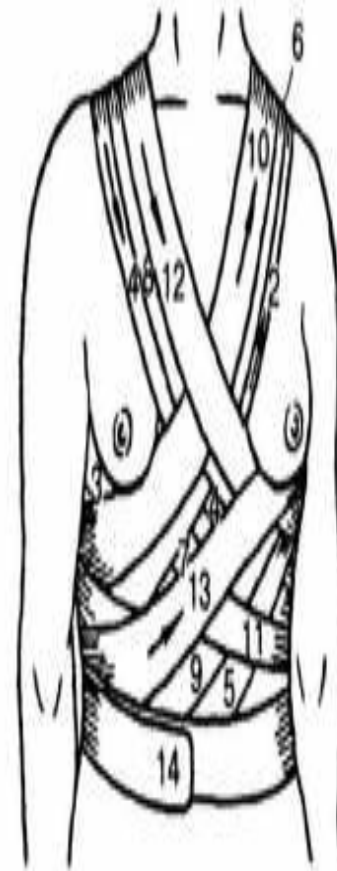

Пов'язки на груднину

Особливе значення мають пов'язки на грудну залозу в жінок із лактаційним маститом, виконання яких поєднується з годуванням дитини або зціджуванням молока. Для цього застосовують підтримувальну пов'язку на одну або обидві грудні залози. Пов'язку на одну залозу розпочинають з циркулярного туру нижче від грудної залози, при цьому соски залишають відкритими. Другий тур бинта прямує з-під грудної залози і підіймається вгору над ключицею здорового боку. Наступний циркулярний тур бинта спрямовують дещо вище від попереднього (мал. 42). Щоб пов'язка не ослабла і не змістилася, тур бинта, спрямований через надпліччя, має розташовуватись якомога ближче до шиї, а в пахвовій ділянці — якомога вище.

Мал. 42. Пов'язка на одну грудну залозу

Мал. 43. Підтримувальна пов'язка на обидві грудні залози